

QUYẾT ĐỊNH

CỦA HỘI ĐỒNG BỘ TRƯỞNG SỐ 1/HĐBT NGÀY 4 THÁNG 1 NĂM 1982
VỀ PHÁT TRIỂN DÂU TẦM

Nước ta có điều kiện đất đai, khí hậu, lao động và truyền thống sản xuất tơ tằm để mặc và xuất khẩu.

Để phát huy tiềm năng trên đây, nhằm góp phần giải quyết nhu cầu cấp bách về mặc của nhân dân, Hội đồng Bộ Trưởng quyết định:

1. Phát động phong trào đẩy mạnh trồng dâu nuôi tằm để tự giải quyết nhu cầu về mặc.

Chính quyền các cấp cần động viên và giúp đỡ các hợp tác xã, tập đoàn sản xuất và các gia đình tận dụng đất đai, lao động để phát triển trồng dâu, nuôi tằm (kể cả tằm dâu, tằm sắn, tằm thầu dầu), kết hợp trồng bông và cây có sợi khác; tổ chức ươm tơ, dệt lụa, dệt vải để tự giải quyết đến mức cao nhất nhu cầu về mặc.

Mỗi tỉnh, thành phố, mỗi huyện phải có kế hoạch và biện pháp cụ thể để chỉ đạo, giúp đỡ các hợp tác xã, tập đoàn sản xuất và các gia đình thực hiện chủ trương trên đây với tinh thần khẩn trương.

2. Tích cực xây dựng vùng sản xuất tơ tằm tập trung để xuất khẩu.

Trước hết, phải chỉ đạo các vùng đã có tập quán trồng dâu nuôi tằm ở các tỉnh, thành phố Hà Nội, Hà Sơn Bình, Hà Nam Ninh, Thái Bình, Hà Bắc, Thanh Hoá, Nghệ Tĩnh, Bình Trị Thiên, Quảng Nam - Đà Nẵng, Nghĩa Bình, Phú Khánh, Lâm Đồng, An Giang, xây dựng quy hoạch, kế hoạch phát triển dâu tằm, củng cố và phát triển các cơ sở ươm tơ bảo đảm chất lượng xuất

khẩu. Phải đặc biệt chú ý củng cố và phát triển vùng dâu tằm Bảo Lộc, tỉnh Lâm Đồng là vùng có tiềm lực lớn.

Đối với các vùng nói trên cần chỉ đạo thâm canh tăng năng suất dâu, kén trên diện tích chuyên canh tập trung hiện có, đồng thời mở thêm diện tích mới để bảo đảm có thêm kén cho các nhà máy ươm tơ; phát triển guồng ươm tơ cải tiến để có khối lượng tơ tập trung ngày càng lớn và có chất lượng tốt.

Hình thức sản xuất chủ yếu ở vùng sản xuất tơ tằm tập trung xuất khẩu là hợp tác xã, tập đoàn sản xuất và áp dụng rộng rãi việc khoán sản phẩm đến người lao động. Ngoài diện tích tập trung do hợp tác xã, tập đoàn sản xuất quản lý để sản xuất và làm nghĩa vụ kén tằm cho Nhà nước cần khuyến khích mạnh mẽ gia đình tận dụng đất đai để sản xuất kén tằm bán cho Nhà nước.

3. Bổ sung một số chính sách khuyến khích sản xuất tơ tằm.

a) Các hợp tác xã, tập đoàn sản xuất và hộ gia đình sản xuất dâu tằm (kể cả tơ tằm xuất khẩu và tơ tằm để tự giải quyết nhu cầu mặc) được Nhà nước cung ứng dâu giống, trứng tằm giống, thuốc phòng trừ sâu bệnh; Nhà nước giúp đỡ các hợp tác xã và tập đoàn sản xuất bồi dưỡng, đào tạo cán bộ và hướng dẫn kỹ thuật trồng dâu, nuôi tằm và ươm tơ, dệt lụa.

b) Diện tích đất đai tận dụng (không thuộc diện Nhà nước giao nghĩa vụ nông sản) để sản xuất tơ tằm không phải nộp thuế nông nghiệp và không phải làm nghĩa vụ nông sản cho Nhà nước. Các hợp tác xã, tập đoàn sản xuất và hộ gia đình tổ chức ươm tơ, dệt lụa để tự giải quyết nhu cầu về mặc tại chỗ của tập thể và gia đình được miễn thuế công thương nghiệp và có thể trao đổi tơ, kén với Nhà nước để lấy vật tư và hàng tiêu dùng, hoặc bán cho nhà nước với giá thỏa thuận; ngoài ra thì được bán tự do. Người trồng dâu nuôi tằm trên đất khai hoang, phục hoá, được miễn thuế nông nghiệp và miễn nghĩa vụ bán nông sản cho Nhà nước theo Quyết định số 254-CP ngày 16 tháng 6 năm 1981 của Hội đồng Chính phủ về bổ sung chính sách khuyến khích khai hoang, phục hoá.

c) Các hợp tác xã, tập đoàn sản xuất thuộc vùng tơ tằm tập trung để xuất khẩu, được Nhà nước giao mức nghĩa vụ ổn định kén tằm, cho vay vốn dài hạn với lãi suất thấp để xây dựng cơ sở sản xuất tơ tằm, được nộp thuế nông nghiệp bằng tiền trên diện tích trồng dâu.